

for, var Statsbanerne blevet nødt til at standse Driften; for man leverede dem ikke de Kvanta, de havde købt. Med de Erfaringer, man havde fra tidligere, mente man, at man var nødt til at købe større Kvanta, end man havde Brug for, for at være sikker paa at kunne opretholde Driften. Jeg tror dog, at det ærede Medlem, der selv er Forretningsmand, ved, at man ogsaa ved forretningsmæssige Dispositioner maa handle ud fra de Forhold, der nu en Gang er til Stede, og det maatte Statsbanerne gøre ved denne Lejlighed, maatte tage Hensyn til de Forhold, der var til Stede, og de Forhold, der havde været til Stede i de Aar, der gik forud. Jeg tror ikke, man kan kalde det Spekulation at gøre det.

Jeg maa maaske have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at ved første Behandling af Finanslovforslaget for 1921—22 gav jeg Oplysning om de Kulbeholdninger, Staten laa inde med paa det daværende Tidspunkt, ud fra Oplysninger, jeg havde faaet fra Statsbanernes Side, og jeg gav Oplysning om, hvor store Kvanta Kul Staten havde købt til Levering inden 1. April 1921, saa enhver, som læste disse Bemærkninger — de staar jo i Rigsdagstidenden —, kunde slutte sig til, hvor store Statsbanernes Kulbeholdninger var og maatte blive. Men jeg maa føje til, at den Gang fremkom man ikke med nogen Kritik overfor det; for den Gang stod man i en vanskelig Situation med Hensyn til Kulleveringer fra Udlandet. Nu har Forholdene jo ændret sig; nu ser det bedre ud, og det er lykkeligt og godt for os set fra Samfundets Synspunkt. Det er ikke heldigt set ud fra Statsbanernes økonomiske Synspunkt. Men det ændrer dog ikke min Opfattelse, at Statsbanerne her har handlet saaledes, som de naturligt burde handle, hvis de vilde sikre sig Kul til Driften under de forhaanden-værende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard turde love, at vi vilde kunne faa alle de Kul, vi havde købt. Hvis det ærede Medlem vilde tage sig paa at erstatte os de Kul, vi ikke fik, kunde det dog være, at det blev dyrt nok for det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Til den højtærede Minister for offentlige Arbejder skal jeg kun sige, at jeg selvfølgelig ikke har hans Udtalelser fra Finanslovens første Behandling saa præsentere og jo ej heller har kunnet slaa dem op i Øjeblikket, at jeg kan modsige hans

Udtalelser om, at han den Gang har sagt og givet Oplysninger af en saadan Art, at man kunde slutte, at Statsbanerne havde Kul liggende for indtil 9 Maaneder efter 1. April. Men jeg har kun nævnt, at det var ikke det Indtryk, vi har faaet, eller det Indtryk, som har fæstnet sig hos Offentligheden. Derfor stillede det ærede Medlem Hr. Korsgaard jo ogsaa Spørgsmaalet, om det var ikke blot for 9 Maaneder, men for 9 Maaneder yderligere, man havde Kul. Den almindelige Opfattelse var den, at man i Oplysningens Øjeblik havde 9 Maaneders Beholdning. Der blev heller ikke, hverken af den højtærede Minister eller af hans Presse, gjort noget Forsøg paa at vejlede Offentligheden og oplyse den om, at det var for et langt, langt længere Tidsrum, man var bundet.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen vil jeg sige, at jeg har ikke „villet give det Udseende af“, at Ordningen i 1916 var man kun enig om under en vis Forudsætning. Nej, man var kun enig om den under en vis Forudsætning. Derfor staar der ogsaa udtrykkelig iden Udtalelse af mig i det daværende Landstingsudvalgs Betænkning, som er citeret af det ærede Medlem, at det var den bedste Ordning, der kunde opnaas. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Venstre og det konservative Folkeparti havde stillet sig i en saadan Modsætning til Forslaget, at man endogsaa kunde frygte, at der overhovedet ingen Ordning kunde opnaas, og Skibsfarten, hvis Aktier under hele Forhandlingen steg hver eneste Dag paa Børsen, var sandelig mere og mere utilbøjelig til Imødekommenhed, fordi de havde Indtryk af en stærk Opposition mod overhovedet at gaa den Vej eller nogen Vej. Paa dette Grundlag maatte jeg betragte det som særdeles heldigt, at det lykkedes at tilvejebringe en Ordning, som dog sikrede et Samarbejde og sikrede Staten en Afgift, og det er det, som er givet Udtryk i den nævnte Betænkning, intet andet. Men det ærede Medlem ved, i hvilken Grad jeg altid har kritiseret og angrebet Venstres og det konservative Folkepartis Holdning overfor det oprindelige Forslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stebsager): For at der ikke skal være nogen Tvivl om, hvordan jeg har udtalt mig ved første Behandling af Finanslovforslaget for 1921—22 med Hensyn til dette Spørgsmaal, maa jeg maaske her have Lov til at citere disse Udtalelser. Jeg sagde ved denne Lejlighed bl. a. følgende: „Den 1. September var Statsbanernes Kulbeholdning vokset til ca. 151 000 Tons mod ca. 196 000 Tons den 1.